

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ชาติชายดิพอากาศ

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 8 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

ณ วันที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

กติกาสภา 1

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2485"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2482 และบันดาทกตหมาย กค และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำงานในกระบวนยุติธรรม เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนการเมือง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มึ้นหน้าที่รักษาสถาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ข้าราชการฝ่ายตุลาการมี 5 ประเภท

(1) ข้าราชการตุลาการสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(2) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

(3) คณะผู้ยุติธรรม ได้แก่ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดีที่ไร้คดีมาขออิสลาม

(4) ข้าราชการธุรการสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มึ้นหน้าที่ในทางธุรการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(5) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางตุลาการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

มาตรา 6 ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะได้รับเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะทำความตกลงกับคณะกรรมการคลัง กำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนในกรมหนึ่ง ๆ ภายในวงเงินงบประมาณโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณแห่งราชการนั้น ๆ แต่ถ้ข้าราชการส่วนใดมีเหตุพิเศษจะทำความตกลงแยกจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนของราชการส่วนนั้นออกเป็นเหล่า หรือจะรวมสมทบเข้าในจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนของราชการส่วนอื่นหรือของสำนักงานปลัดกระทรวงก็ได้

การกำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนนั้น รัฐมนตรีจะต้องยื่นบัญชีรายละเอียดเพื่อตกลงกับคณะกรรมการคลัง และคณะกรรมการคลังจะต้องพิจารณาให้แล้วเสียดภายในเวลาที่คณะกรรมการคลังกำหนดไว้ ถ้รัฐมนตรีมิได้ยื่นบัญชีตามกำหนด ให้ถือจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนในปีก่อนใช้ต่อไปอีกปีหนึ่ง แต่ในกรณีที่ได้รับเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นให้รวมจำนวนแห่งอัตรา

เงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้นนั้นเข้ากับจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเดิม และในกรณีที่ลดเงินงบประมาณลง ให้ลดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเดิมลงตามจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนที่ได้ลดลงนั้น

กำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเช่นว่านี้ ให้รัฐมนตรีประกาศเป็นรายปีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 7 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ไปรับราชการทหานตามกตหมายว่าด้วยการรับราชการทหาน เมื่อออกจากราชการทหานโดยไม่มีควมเสี่ยหายแล้วประสงค้จะเข้ารับราชการในชั้นและอันดับที่ด้รับหยุในขณะไปรับราชการตามกตหมายนั้น ให้รัฐมนตรีรับบั้นจู้ด้ย

มาตรา 8 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใด ซึ่งรัฐบาลสั่งให้ไปทำงานเทศบาลหรือองค์การสาธารณะหรือกิจการอื่น ๆ ถ้าถูกเรียกกลับเข้าบั้นจู้ในราชการก็ให้ด้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าที่ด้รับหยุในขณะที่เรียกกลับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกัมการตุลาการหรือคณะกัมการช้ระการจะด้กำหนดไว้แล้วแต่กรณี

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าทำเนียมและออกกวดกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กวดกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ 2

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด 1

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และการแต่งตั้ง

มาตรา 10 ชั้นข้าราชการตุลาการสามัญ มีดังนี้

- (1) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
- (2) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
- (3) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่งๆ แบ่งออกเป็นอันดับตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญ มีดังนี้

- (1) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น

(2) ผู้พิพากษาสาลอูธรณ์

(3) อธิบดีผู้พิพากษาสาลชั้นต้น ผู้พิพากษาสาลตีกา
อธิบดีผู้พิพากษาสาลอูธรณ์

(4) ประธานศาลตีกา

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นจะได้มีกตกะชวงกำหนด
เทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว

มาตรา 12 การยื่นอุทธรณ์การตุลาการสามัญชั้นโทอันดับ
7, 8 หรือ 9 ให้รัถมนตรีบัญชาโดยวิธีการ สอบคัดเลือภทตาม
ความในหมวด 2

แต่ถ้าผู้ใดสอบไล่ได้ปริณดาหรือประกาศนียบัตรทาง
กคดหมายจากต่างประเทศซึ่งคณะกัมการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำ
กว่าปริณดาตรี และสอบไล่ได้ปริณดาตรีหรือประกาศ
นียบัตรทางกคดหมายไทยซึ่งคณะกัมการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำ
กว่าปริณดาตรี หรือผู้ที่สอบไล่ได้ปริณดาเอกทางกคดหมาย
ไทย หรือผู้ที่สอบไล่ได้ปริณดาโททางกคดหมายไทยมาแล้ว
ไม่ต่ำกว่าสามปี เมื่อได้ปริกษาคณะกัมการตุลาการเห็นชอบ
ด้วยแล้ว รัถมนตรีอาจบัญชาเข้าเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ชั้นโทได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในก
 ณะชวง

มาตรา 13 การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทขึ้น
 เป็นชั้นเอกให้ปลัดกระทรวงพิจารณา คัดเลือกจากข้าราชการ
 ตุลาการสามัญชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลา
 ไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่าม
 ีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกัมการ
 ตุลาการโดยปรกต้อตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะ
 กัมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใด
 สมควนได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 14 การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกขึ้น
 เป็นชั้นพิเศษให้ปลัดกระทรวงพิจารณา คัดเลือกจากข้าราชการ
 ตุลาการสามัญชั้นเอกที่มีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วส่ง
 ชื่อไปยังคณะกัมการตุลาการอตราละหนึ่งคน เมื่อคณะกัมการ
 ตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็นว่าสมควนได้เลื่อนชั้น
 ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 15 พายได้บังคับแห่งมาตรา 17 ข้าราชการตุลาการ
 สามัญผู้ได้เลื่อนชั้นนั้น โดยปรกตให้ได้รับเงินเดือนใน

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

อันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อน ก็ให้รับเงินเดือนในอันดับที่เท่ากับอันดับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา 16 พายได้บังคับแห่งมาตรา 17 การเลื่อนอันดับภายในชั้นหนึ่งๆ ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ในอันดับที่ถัดลงไปตามลำดับ โดยคำนึงถึงความสามารถ ความประพฤติตามวินัยและมารยาท และคุณภาพ และปริมาณแห่งงานในหน้าที่ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 17 การได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเนื่องแต่การเลื่อนชั้นก็ดี หรือการเลื่อนอันดับก็ดี ในปีหนึ่งๆมิให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าจำนวนเท่ากับสองอันดับ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการและอนุมัติจากรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษ

มาตรา 18 การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่งราชการ ให้แต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(1) ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบ
เสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทหรือ
ชั้นเอก

(2) ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่
เทียบเสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
หรือชั้นพิเศษ

(3) ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษา
ศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่เทียบ
เสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

(4) ตำแหน่งประธานศาลฎีกา แต่งตั้งจากข้าราชการ
ตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

มาตรา 19 การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญในตำแหน่ง
ผู้พิพากษาเป็นครั้งแรกก็ดี ในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาล
ชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือ
ตำแหน่งที่เทียบเสมอกัน หรือประธานศาลฎีกาก็ดี ให้นำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อขอแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการ
ตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่งนอกจากนี้ให้รัถมนตรีเป็น
ผู้แต่งตั้ง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 20 รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตุลาการ
สามัญให้ประจำกระทรวงได้

มาตรา 21 การสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญไปช่วยทำ
งานชั่วคราวในตำแหน่งใด ๆ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งได้

มาตรา 22 การโอนข้าราชการราชการสามัญไปเป็น
ข้าราชการตุลาการสามัญในชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิมอาจ
ทำได้เมื่อได้ปรึกษาคณะกัมการตุลาการเห็นชอบด้วยแล้ว แต่
ข้าราชการราชการสามัญนั้นต้องเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
มาแล้ว

มาตรา 23 ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดออกจากราชการ
ไปโดยมิได้มีความผิดหรือมลทินในราชการ หรือไปรับราชการ
ในกระทรวงทบวงกรมอื่น ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่ง
ราชการตุลาการในชั้นและอันดับที่ไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะ
เป็นข้าราชการตุลาการสามัญและทางราชการต้องการจะรับไว้
เมื่อคณะกัมการตุลาการได้พิจารณาและสอบสวน คุณสมบัติกับ
ภูมิรู้เห็นว่า เหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้าบัดนั้น ก็ให้
รัฐมนตรีรับใช้ได้

ผู้ออกจากราชการตุลาการสามัญโดยถูกเลิกตำแหน่งย่อมได้รับบำนาญตามความในมาตรานี้ก่อนผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

หมวด 2

การสอบคัดเลือก

มาตรา 24 ผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทอันดับ 7, 8 หรือ 9 ต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) เป็นชายและอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(4) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตสิ้นเพื่อนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่จะได้ระบุไว้ในกตกะชวง

- (5) ไม่เป็นผู้หยุดในระหว่างพักหน้าที่ราชการ
- (6) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(7) ไม่เป็นผู้หนีสินล้นพ้นตัว

(8) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกจากราชการ

(9) ไม่เป็นผู้เคยถูกปลดออกจากราชการ

(10) ไม่เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฉ้อโกง หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(11) สอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(12) เป็นสมาชิกสมาชิกรวม หรือสมาชิกรวมแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(13) เป็นทนายความชั้นหนึ่งมาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 4 ปี และได้ว่าความมาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้ หรือเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญ หรือจำศาล หรือรองจำศาล หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือเจ้าพนักงานยึดทรัพย์ มาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 4 ปี หรือเป็นพนักงานอัยการตั้งแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วยขึ้นไปมา

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

เป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 4 ปี นับตั้งแต่วันดำรงตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย

(14) มีความประพฤติและมารยาทอันดีงาม

มาตรา 25 ให้คณะกรรมการตุลาการจัดให้มีการสอบคัดเลือกตามหลักสูตรและวิธีการที่จะได้กำหนดไว้ในกฤษฎีกา

ในการกำหนดหลักสูตรนั้น ให้มีเฉพาะในภาคปฏิบัติการ

มาตรา 26 การสอบคัดเลือกนั้น โดยปรกติให้มีปีละหนึ่งครั้ง แต่เมื่อได้มีการสอบคัดเลือกใหม่อีกแล้ว บัณฑิตสอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันล้มเลิก

มาตรา 27 ก่อนบั้นจผู้สอบคัดเลือกเข้ารับราชการให้มีการอบรมตามเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนด

มาตรา 28 ผู้สอบคัดเลือกซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับบั้นจเข้ารับราชการ หากขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับการบั้นจ

มาตรา 29 ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงมีสิทธิที่จะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ที่ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

หมวด 3

การออกจากราชการ

มาตรา 30 ข้าราชการตุลาการสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ให้ออก
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

การออกจากราชการของผู้พิพากษา ให้นำความกราบบังคมทูลให้ทรงทราบ

มาตรา 31 พายได้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการตุลาการสามัญได้ประสงค์จะลาออกจากราชการก็ยอมทำได้ เมื่อรัฐมนตรีได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ

มาตรา 32 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการสามัญได้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้ผู้นั้น

ออกจากราชการตามกำหนดว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ในการให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทด
แทนในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกนั้นให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดต้องหาว่าทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรงและได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิ
ธิการที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 92 แล้ว ถ้าคณะกรรมการตุลาการ
เห็นว่าไม่ได้ความเป็นจริงว่าจะทำผิดที่จะต้องถูกไล่ออกหรือ
ปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมอง ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าการที่
จะเข้ารับราชการอีก จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ รัฐมนตรี
จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้

(ข) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถ
ด้วยเหตุใด ๆ ในอันจะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน เมื่อคณะ
กรรมการตุลาการได้สอบสวนเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดไม่สะดวกให้เพียง
พอว่าเป็นผู้สนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนเห็นสมควร

ให้ออกจากราชการแล้ว ให้รัถมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(ง) เมื่อทางราชการจำเป็นต้องให้ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดไปทำงานทางองค์การสาธารณะหรือบริษัท ก็ให้รัถมนตรีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(จ) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตาม มาตรา 24 อนุมาตรา 1 หรืออนุมาตรา 4 ให้รัถมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา 33 การไล่ออกและการปลดออกจากราชการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 9

ลักษณะ 3

ข้าราชการตุลาการวิสามัญ

มาตรา 34 การรับบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น เมื่อทางราชการประสงค์จะรับผู้ใดที่เห็นว่าเหมาะสมแก่ราชการ เมื่อได้ปรึกษาคณะกัมการตุลาการเห็นชอบด้วยแล้วให้รัถมนตรีรับผู้ใด การออกจากราชการของข้าราชการ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ประเภทนี้ ให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวแก่ข้าราชการตุลาการสามัญ
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นคราวๆ กำหนดตำแหน่ง
หน้าที่ซึ่งข้าราชการตุลาการวิสามัญจะพึงปฏิบัติ

การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการวิสามัญเป็นผู้พิพากษาสา
ดึกา หรือการออกจากตำแหน่งนี้ ให้นำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงทราบ

ลักษณะ 4

ตะไตะบุตรัฒม์

มาตรา 35 การแต่งตั้งตะไตะบุตรัฒม์นั้น ให้คัดเลือก
จากอิสลามศาสนิกผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) มีคุณสมบัติตามมาตรา 24 อนุมาตรา 1 ถึงอนุ
มาตรา 10

(2) มีภูมิมุอยู่ในคำภีร์ ไก่หุร่านพอที่จะพิจารณาพิพากษา
คดีแพ่งระหว่างคู่ความ หรือจำเลยที่นับถือศาสนาอิสลาม
เกี่ยวข้องกับลักษณะครอบครัวและมรดก

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 36 การยื่นอุทธรณ์ การเลื่อนอันดับ การแต่งตั้ง การ
ออกจากราชการของค. ได้ะบุคคลอื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการซึ่งรัถมนตรีจะได้กำหนดไว้

ลักษณะ 5

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา 37 ให้มีคณะกรรมการตุลาการขึ้นคณะหนึ่งเรียกโดย
ชื่อว่า ก.ต. ประกอบด้วย

- (1) ประธานศาลฎีกา
- (2) ปลัดกระทรวง
- (3) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (4) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ 1 นาย โดย
รัถมนตรีเป็นผู้เลือก
- (5) ข้าราชการเบื่อบำเนนสังกัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งเคย
รับราชการเป็นผู้พิพากษาเป็นจำนวน 3 นาย โดยข้าราชการ
ตุลาการสามัญเป็นผู้เลือก

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

กัมการตามอนุมาตรา 5 ต้องมิใช่ข้าราชการพลเรือนการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือมีอาชีพทางทนายความหยุดโดยตรงหรือโดยอ้อม

ให้คณะกัมการตุลาการตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการนายหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา 38 กัมการที่ได้รับเลือกตามมาตรา 37 อนุมาตรา 4 และอนุมาตรา 5 นั้น ให้หยุดในตำแหน่งได้คราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ ถ้าตำแหน่งกัมการดังกล่าวแล้วว่างลงก่อนถึงกำหนด รัถมนตรีอาจเลือกหรือสั่งให้มีการเลือกแล้วแต่กรณี เพื่อได้กัมการเข้าซ่อมตำแหน่งจนกว่าจะสิ้นกำหนดก็ได้

มาตรา 39 ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธานคณะกัมการตุลาการ ถ้าในคราวใดประธานศาลฎีกาไม่มาประชุม ให้กัมการที่มาประชุมเลือกประธานสำหรับคราวนั้นขึ้นนายหนึ่ง การประชุมของคณะกัมการตุลาการนั้น ต้องมีกัมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา 40 ในกรณีที่คณะกัมการตุลาการมีหน้าที่ตามมาตรา 12 วรรค 2 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(5) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่งๆ แบ่งออกเป็นอันดับ ตามบัญชีท้ายพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา 43 ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญมี ดังนี้

- (1) เสมียนพนักงาน
- (2) ประจำแผนก
- (3) หัวหน้าแผนก
- (4) หัวหน้ากอง
- (5) ปลัดกะชวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะต้องมีกคชวงกำหนด
เทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว

มาตรา 44 การบันจุข้าราชการตุลาการสามัญ ให้เจ้า
กะชวงบันจุตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- (1) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 1-3 บันจุ
จากบุคคลที่สอบแข่งขันสำหรััดในวิชาข้าราชการตุลาการ
สามัญชั้นจัตวาอันดับ 1-3

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

(2) ข้าราชการตุลาการ สามัญชั้นจัตวาอันดับ 7 บัญจ จากบุคคลที่สอบแข่งขันสำหรับในวิชาข้าราชการตุลาการ สามัญชั้นจัตวาอันดับ 7

(3) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรี บัญจจากบุคคลที่ สอบแข่งขันสำหรับในวิชาข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรี การบัญชีให้บัญชีในอันดับ 1

มาตรา 45 ผู้ใดได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เจ้ากระทรวง อาตคคตเลือกหรือสอบคัดเลือกบัญชีเข้าเป็นข้าราชการตุลาการสามัญที่ไว้วิชานั้น ๆ ชั้นใด ๆ ที่ไม่สูงกว่าชั้นโทได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้

มาตรา 46 ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ 6 ลงไปเลื่อนขึ้นเป็นชั้นจัตวาอันดับ 7 ได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 7 หรือด้วยการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

มาตรา 47 ข้าราชการราชการสามัญชั้นจัตวา เลื่อนชั้นเป็นชั้นตรีได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี

มาตรา 48 การเลื่อนข้าราชการราชการสามัญชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโทให้ปลัดกระทรวงพิจารณา คัดเลือกจากข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี ซึ่งรับราชการในชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้พิจารณาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพิจารณาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีไม่ต้องนำมาใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ได้พิจารณาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพิจารณาโทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้พิจารณาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพิจารณาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการราชการโดยปรกค้อคราวหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะกรรมการราชการได้สอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีสั่งเลื่อนชั้นต่อไป

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 49 การเลื่อนข้าราชการชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีไม่ต้องนำมาจับบังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีความรู้และความสามารถแล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการข้าราชการ โดยปรกติอัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะกรรมการข้าราชการได้สอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้น ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีสั่งเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา 50 การเลื่อนข้าราชการชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการชั้นเอกที่มีความรู้และความสามารถแล้วส่งชื่อ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ไปยัง คณะกรรมการราชการ อัตราละหนึ่งคน เมื่อ คณะกรรมการ
ราชการสอบสวนและพิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควรได้เลื่อน
ชั้นก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 51 พายใต้บังคับแห่งมาตรา 53 ข้าราชการราชการ
สามัญผู้ได้เลื่อนชั้นนั้น โดยปรกติถ้าได้เลื่อนชั้นโดยการ
สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ
ต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนชั้น ถ้าได้เลื่อนชั้นโดยมิได้สอบแข่งขัน
หรือสอบคัดเลือกแล้ว เจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นสมควรจะให้
ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนชั้นก็ได้ แต่
ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนชั้น
ก็ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่เท่ากับอันดับเงินเดือนที่ได้รับ
รับอยู่

มาตรา 52 พายใต้บังคับแห่งมาตรา 53 การเลื่อนอันดับ
พายในชั้นหนึ่ง ๆ ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ใน
อันดับถัดลงไปตามลำดับ โดยคำนึงถึงความมอสาหะ ความ
สามาถ การปฏิบัติตามวินัยและคุณภาพและปริมาณแห่งงาน
ในหน้าที่ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะ
กรรมการราชการจะได้กำหนดไว้

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 53 การได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเนื่องแต่การเลื่อน
ชั้นศักดิ์ หรือการเลื่อนอันดับศักดิ์ ถ้าไม่ต้องสอบแข่งขันหรือ
สอบคัดเลือกแล้ว สำหรับข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวา
ในปีหนึ่ง ๆ มิให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าสามอันดับ และสำหรับ
ข้าราชการทุกระดับชั้นตรีขึ้นไปในปีหนึ่ง ๆ มิให้เพิ่มขึ้น
เกินกว่าสองอันดับ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ
ราชการเป็นพิเศษ

มาตรา 54 การแต่งตั้งข้าราชการทุกระดับให้ดำรง
ตำแหน่งราชการ ให้เจ้ากระทรวงแต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ตำแหน่งเสมียนพนักงาน หรือเทียบเสมียนพนักงาน
แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวา

(2) ตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบประจำแผนก
แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวาอันดับ 11 ขึ้นไป
หรือชั้นตรี

(3) ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนก
แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นตรีหรือชั้นโท

(4) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากอง แต่งตั้ง
จากข้าราชการทุกระดับชั้นโทหรือชั้นเอก

ตอนที่ 78 ตอนที่ 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(5) ตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวง แต่งตั้ง
จากข้าราชการราชการสามัญชั้นพิเศษ

การแต่งตั้งข้าราชการราชการสามัญชั้นเอกลงไปให้ดำรง
ตำแหน่งใหม่ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่ง
ที่จะแต่งตั้งใหม่นั้น มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหรือต้องใช้
วิชาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการราชการสามัญให้ดำรงตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงนั้น ให้รัฐมนตรีรายงานไป
ยังคณะรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงแต่งตั้ง

มาตรา 55 เจ้ากระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการราชการ
สามัญให้ประจำกระทรวงได้

มาตรา 56 ราชการราชการส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้เจ้า
กระทรวงทำความตกลงกับคณะกัมการราชการที่จะกำหนดคน
สมบัติ พันความรู้ และวิสัยคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก ให้อย่างอื่น
เพื่อให้ได้บังจและแต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มี
คุณวุฒิและความสามารถในราชการ แล้วรายงานไปยังคณะ
รัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้ว ให้
นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 57 ถ้าตำแหน่งว่างลง จะแต่งตั้งข้าราชการราชการสามัญให้ดำรงตำแหน่งทันทีได้ หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็น ครั้งคราว ให้เจ้ากระทรวงตั้งข้าราชการ ราชการสามัญผู้ที่เหมาะสม เห็นสมควร ให้รักษาราชการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

มาตรา 58 การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญไปบัญชาต่างกระทรวงใน ชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยเจ้ากระทรวงได้ตกลงยินยอม ในการโอนไปนั้นด้วยแล้ว

การโอนข้าราชการชั้นพิเศษมานั้น ให้รัถมนตรีรายงานไปยังคณะรัถมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการชั้นเอกลงไป ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่จะโอนมาบัญชาใหม่นั้น มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนมาบัญชาใหม่นั้นต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับ ปรึณญา หรือ ประกาศ นียบัตร และให้คณะรัถมนตรีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญไปบัญชาต่างกรมใน ชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

การโอนข้าราชการตุลาการสามัญมาเป็นข้าราชการราชการสามัญในชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

มาตรา 59 ข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญ ออกจากราชการไป และมีคุณสมบัติตามมาตรา 61 และมาตรา 62 ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งราชการธุรการในชั้นและอันดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการต้องการจะรับเข้าทำราชการให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีเช่นว่านี้ให้คณะกรรมการธุรการมีอำนาจและหน้าที่หย่างคณะกรรมการตุลาการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น

หมวด 2

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดเลือก

มาตรา 60 ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติและมีพื้นความรู้ดังได้กล่าวไว้ในมาตรา 61, 62 และ 64

มาตรา 61 ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก จะต้องมีความรู้ตามมาตรา 24 อนุมาตรา 1 และอนุมาตรา 3 ถึงอนุมาตรา 10 และมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 62 ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 อนุมาตรา 6 ถึงอนุมาตรา 10 คณะกรรมการตุลาการอาดพิจารณาสอบสวนว่า ผู้นั้นได้กลับตนประพฤติเป็นคนดีแล้วจะยกเว้นให้เป็นราชบุคลก็ได้ แต่มติของคณะกรรมการในการประชุมปรึกษากรมียกเว้นเช่นนี้ ต้องเป็นเอกฉันท์

มาตรา 63 ตำแหน่งราชการใดที่โดยลักษณะปริมาณหรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการ ให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับคณะกรรมการตุลาการวางข้อบังคับไว้ มิให้แต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา 64 ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพื้นความรู้ดังนี้

(1) วิชาข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 1-3

(ก) ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา หรือเทียบวิทยฐานะเท่าประโยคมัธยมศึกษา แต่ถ้าในเขตแห่งการแข่งขันใด การศึกษาประโยคมัธยมศึกษายังไม่แพร่หลาย ก็ให้คณะกรรมการตุลาการ มีอำนาจกำหนดพื้นความรู้ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาได้ หรือ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(ข) ผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าที่กำหนด แต่ได้เข้าฝึกหัดเป็นเสมียนหรือทำการเสมียนหรือเป็นครูประจำบาลหรือพนักงานสุขาภิบาลอยู่แล้วในวันที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2479 ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองพินความรู้ว่าสมควรเข้าสอบแข่งขันได้

(2) วิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 7

(ก) ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษาหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา หรือ

(ข) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ 6 ลงไป ซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าสองปี

(3) วิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นตรี

(ก) ผู้ที่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรี หรือ

(ข) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ 6 ขึ้นไปซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

มาตรา 65 ให้คณะกรรมการชُرระการกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการชُرระการสามัญชั้นจัตวาและตรี โดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการในหน้าที่ และมีอำนาจที่จะมอบหมายให้ราชการส่วนใดจัดการสอบแข่งขันแทนคณะกรรมการชُرระการได้โดยตลอด

มาตรา 66 การสอบแข่งขันนั้น ตามปกติให้มีปีละหนึ่งครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบแข่งขันใหม่อีกแล้ว บัณฑิตสอบแข่งขันคราวก่อนเป็นอันล้มเลิก

มาตรา 67 ก่อนบั้นจุผู้สอบแข่งขันเข้ารับราชการให้มีการอบรมตามเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการชُرระการจะได้กำหนด

มาตรา 68 ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับบั้นจุเข้ารับราชการ หากขาดคุณสมบัติตามมาตรา 61 เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับการบั้นจุ

มาตรา 69 ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงมีสิทธิจะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

หมวด 3

การออกจากราชการ

มาตรา 70 การออกจากราชการของข้าราชการทุกระดับ
สามัตถ์ให้เป็นไปตามมาตรา 30 วรรคแรก

การออกจากราชการของข้าราชการทุกระดับตำแหน่ง
ปลัดกะชวงหรือเทียบปลัดกะชวง ให้นำความกราบบังคมทูล
ให้ขงซาบ

มาตรา 71 พายได้บังคับแห่งกตหมายว่าด้วยบำเหน็ด
บ้านานข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการทุกระดับผู้ใด
ประสงค์จะลาออกจากราชการก็ยอมทำได้ เมื่อผู้บังคับบัญชา
ตั้งต่อไปนี้ได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่า
ออกจากราชการ

(1) รัตนมนตรี สำหรับข้าราชการตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป

(2) ปลัดกะชวง สำหรับข้าราชการชั้นจัตวาในราชการ
ส่วนกลางและชั้นตรี

(3) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าราชการยุติธรรม
หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการชั้นจัตวา

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ในศาล เมื่อประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าหลวง
ยุติธรรม หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลได้สั่งอนุญาตแล้วให้แจ้ง
ไปยังเจ้ากระทรวง

มาตรา 72 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการราชการ
สามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้ผู้นั้น
ออกจากราชการตามกตหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ในการให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุขาด
แทนในกรณีที่คำสั่งให้ออกนั้น ให้นำมาตรา 32 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกัมการราชการมีอำนาจ
และหน้าที่อย่างคณะกัมการตุลาการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น

มาตรา 73 การไล่ออกและการปลดออกจากราชการให้
เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษนะ 9

ลักษนะ 7

ข้าราชการราชการวิสามัญ

มาตรา 74 การบันจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง
และการออกจากราชการของข้าราชการราชการวิสามัญให้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่ง คณะกรรมการตุลาการจะได้ กำหนดไว้

ลักษณะ 8

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา 75 ให้มีคณะกรรมการตุลาการขึ้นคณะหนึ่งเรียกโดย ย่อว่า ก.ต. ประกอบด้วย

- (1) รัฐมนตรี
- (2) ปลัดกระทรวง
- (3) ประธานศาลฎีกา
- (4) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (5) อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง
- (6) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

ให้คณะกรรมการตุลาการตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการนายหนึ่ง เป็นเลขานุการ

มาตรา 76 ให้รัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการตุลาการ ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน ถ้าในคราวใดประธานและรอง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ประธานไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกประธาน
สำหรับคราวนั้นขึ้นนายหนึ่ง

การประชุมของคณะกรรมการชระการนั้น ต้องมีกรรมการมา
ประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งจำนวน จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา 77 คณะกรรมการชระการมีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อ
ทำการใด ๆ แทนได้

มาตรา 78 หลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการชระการ
มีอำนาจกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามีกต ก.พ. ซึ่งออก
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ใน เรื่อง
ทำนองเดียวกัน และไม่ขัดหรือแย้งกับบทพระราชบัญญัตินี้
เมื่อคณะกรรมการชระการพิจารณาเห็นสมควร ก็ให้อนุโลมถือ
ว่ากต ก.พ. นั้นเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่ง คณะกรรมการชระ
การได้กำหนด

ลักษณะ 9

วินัยและมารยาทข้าราชการฝ่ายตุลาการ

หมวด 1

วินัยและมารยาท

มาตรา 79 ข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกคนจักต้องรักษาวินัย
โดยเคร่งครัดหุ้เสมอ และในเวลาพิจารณาพิพากษาคดีต้อง

หยุดในมารยาทอันดีงาม ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด
จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2 แห่งลักษณะนี้

มาตรา 80 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องสนับสนุนการ
ปกครองระบอบรัฐสมันถ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้อง
พยายามชี้แจงแก่บุคคลในบังคับบัญชาและในอำนาจของตน
ให้เข้าใจและนิยมการปกครองระบอบรัฐสมันถ์

มาตรา 81 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา
ผู้หยุดใต้อำนาจต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัด
ขืนหลักเสียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็น
คัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อ
ได้คัดทานดังกล่าวมานั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือ
แก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้หยุดใต้อำนาจต้องปฏิบัติตาม แต่ให้
ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังเจ้ากระทรวงตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการห้ามมิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา
เหนือตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา 82 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
ตามนโยบายที่รัฐบาลแถลง และให้เกิดผลดีหรือความก้าว

หน้าแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์
ของราชการ

มาตรา 83 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการจะโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น
ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา 84 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอุทิศเวลาของตน
ให้แก่ราชการ

ห้ามมิให้เป็นตัวกะทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ
นอกจากทางราชการจะสั่ง และห้ามมิให้กะทำการหาผล
ประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมและ
เกียรติศักดิ์ในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา 85 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาชื่อเสียง มิให้
ช่นช่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าว

ห้ามมิให้ประพฤติดนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องคองของ
เมฆจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันเป็น

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

อาจีน กระทำคามผิดอาญาหรือการอื่นใด ซึ่งการกระทำเช่นนั้น
นี้อาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา 86 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องสุภาพเรียบร้อยต่อ
ผู้บังคับบัญชาและต่อประชาชน

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา 87 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องถือและปฏิบัติตาม
วินัยและแบบทำเนียบของราชการ

มาตรา 88 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความสัมพันธ์
ระหว่างข้าราชการและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มาตรา 89 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอุสาหะและอำนวยความสะดวก
ในหน้าที่ราชการ

มาตรา 90 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความลับใน
ราชการ

หมวด 2

การลงโทษ

มาตรา 91 โทสผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

(๑) ไล่ออก

(2) ปลดออก

(3) ลดอันดับเงินเดือน

(4) ตัดเงินเดือน

(5) ภาคทัณฑ์

มาตรา 92 การไล่ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังระบุไว้ต่อไปนี้

(ก) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ข) ทำความผิดถึงต้องรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(ค) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(ง) ขัดคำสั่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(จ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประพรีติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่ต่อไปนี้แต่งตั้ง
คณะกรรมการชั้นหย่างน้อยสามนาย เพื่อทำการสอบสวน คือ

- (1) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการชั้นพิเศษและชั้นเอก
- (2) ปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการ ชั้นโท และชั้นตรี
และข้าราชการชั้นจัตวาในราชการส่วนกลาง

(3) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าราชการยุติธรรม
หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการชั้นจัตวา
ในศาล

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการสอบสวน และรายงานมาแล้ว
สำหรับข้าราชการ ตุลาการ สามัญให้ปลัดกระทรวงทำความเห็น
รายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ สำหรับข้าราชการตุลาการ
สามัญให้เจ้ากระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อ
คณะกรรมการตุลาการ หรือคณะกรรมการตุลาการแล้วแต่กรณี ได้
พิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการได้แล้ว จึงให้
รัฐมนตรีสั่งไล่ออกต่อไป แต่ถ้าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาสั่งไล่ออกได้ โดยมีต้องทำการ
สอบสวน ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะ

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

กัมการตุลาการหรือคณะกัมการชُرะการแล้วแต่กรณีจะได้กำหนดไว้

การสอบสวนนั้นให้กระทำให้แล้วเสียดโดยเร็ว กำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสัปดาห์ นับแต่วันได้รับหรือตั้งเรื่องกล่าวหา ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ครั้งเป็นเวลาไม่เกินสัปดาห์ และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสียด จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 93 การปลดออกนั้นจะกระทำได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 92 ว่าด้วยการสอบสวนและสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 94 เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีที่ต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก ถ้าผู้

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

กัมการตุลาการหรือคณะกัมการ ชุระการแล้วแต่กรณีจะได้กำหนดไว้

การสอบสวนนั้นให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว กำหนดหย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหรือตั้งเรื่องกล่าวหา ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากกรมมนตรี

มาตรา 93 การปลดออกนั้นจะกระทำได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 92 ว่าด้วยการสอบสวนและสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 94 เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีที่ต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก ถ้าผู้

บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดเห็นว่าจะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้พิจารณาปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าเห็นว่ามิมีมลทินหรือมิว่าหมองจะสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 32 (ก) หรือมาตรา 72 วรรคท้ายไว้ก่อนก็ได้ แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจที่จะต้องลงโทษไล่ออกหรือปลดออกแล้ว ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเป็นไล่ออกหรือปลดออกให้ตรงตามบทวินัยแห่งพระราชบัญญัตินี้อีกครั้งหนึ่ง หรือ

(ข) ถ้าเห็นว่ามลทินหรือความมิว่าหมองไม่ปรากฏชัดจะสั่งได้แต่เพียงให้พักราชการ

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการตามความใน (ข) นั้น คือ

(1) รัฐมนตรีสั่งให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกตำแหน่งพักราชการได้

(2) ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาข้าหลวงยุติธรรมสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญ

ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนกลงไปพักราชการ
ได้

(3) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลสั่งให้ข้าราชการราชการสามัญ
หรือวิสามัญตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน
พักราชการได้

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวน
พิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ถูกสั่ง
ให้พักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินความผิดเลย ผู้
บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับคืนตำแหน่งเดิม
ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การสอบสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็นจริง
ว่า ผู้ที่ถูกสั่งให้พักได้กระทำความผิดแต่ก็มีมลทินหรือมีวามอง
หุ่ย ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับราชการ อีกอาตเสียหายแก่
ราชการก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา 32 (ก) หรือ
มาตรา 72 วรรคท้ายแล้วแต่กรณี หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาต
เป็นประโยชน์แก่ราชการ จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใน
ตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้
เป็นไปตามกตหมายว่าด้วยกรณีนั้น

มาตรา 95 โทสลดอันดับเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนนั้น ถ้าข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญเป็นผู้กระทำผิดวินัย ให้ปลัดกระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการพิจารณาเห็นชอบด้วย ให้รัฐมนตรีสั่งลงโทษได้ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการประเภทอื่นให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษได้ การลงโทษครั้งหนึ่งต้องไม่เกินอัตราในตารางต่อไปนี้

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำการผิดวินัย	ลดอันดับเงินเดือน	การตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลา เดือน	ส่วนเงินเดือน ที่ตัด
นายกฤษฎมนตรี	1. ปลัดกระทรวง	1 อันดับ	12	35%
	2. หัวหน้ากอง	2 อันดับ	12	25%
	3. หัวหน้าแผนก	3 อันดับ	12	20%
	4. ประจําแผนก	4 อันดับ	12	15%
	5. เสมียนพนักงาน	4 อันดับ	12	10%
รัฐมนตรี	1. อธิบดีผู้พิพากษาศาล อุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาล ฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ศาลชั้นต้น	1 อันดับ	12	30%
	2. ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์	1 อันดับ	12	25%
	3. ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	1 อันดับ	12	25%
	4. คณะตุลาการตุลาการ	3 อันดับ	12	15%

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิด	ลำดับเงินเดือน	การตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลา เดือน	ส่วนเงินเดือน ที่ตัด
รัฐมนตรี	5. หัวหน้ากอง	1 อันดับ	12	25%
	6. หัวหน้าแผนก	2 อันดับ	12	20%
	7. ประจำแผนก	3 อันดับ	12	15%
	8. เสมียนพนักงาน	3 อันดับ	12	10%
	1. หัวหน้ากอง	1 อันดับ	2	25%
	2. หัวหน้าแผนก	1 อันดับ	4	20%
	3. ประจำแผนก	2 อันดับ	6	15%
	4. เสมียนพนักงาน	2 อันดับ	8	10%
ปลัดกระทรวง	1. หัวหน้าแผนก	-	2	20%
	2. ประจำแผนก	1 อันดับ	4	15%
	3. เสมียนพนักงาน	1 อันดับ	6	10%
ประธานศาลฎีกา	ผู้พิพากษา			
	อธิบดีผู้พิพากษา หรือข้าหลวง			
ยุติธรรม	ผู้พิพากษา			
	หัวหน้าศาลหรือ			
	หัวหน้ากอง			

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 76

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิดวินัย	ลดอันดับเงินเดือน	การตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลา เดือน	ส่วนเงินเดือน ที่ตัด
หัวหน้าแผนก	1. ประจําแผนก	-	2	15%
หัวหน้าส่วน	2. เสมียนพนักงาน เสมียนพนักงาน	-	4	10%
ราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก		-	2	10%

มาตรา 96 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดจะทำความผิดอัน
 ได้รับความไว้วางใจอันดีเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน แต่มีเหตุ
 ความปรานีหรือในกรณีกะทำผิดวินัยเล็กน้อย สำหรับข้าราชการ
 ตุลาการสามัญหรือวิสามัญให้ปลัดกระทรวง รายงาน ไปยัง คณะ
 กัมการตุลาการ เมื่อคณะกัมการตุลาการพิจารณาเห็นชอบ
 ด้วยแล้ว ให้รัฐมนตรีลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิด
 ของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วย
 ก็ได้ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการประเภทอื่น ให้
 ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษได้

หมวด 3

การรักษาวินัยและมารยาท

มาตรา 97 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดูแลระมัดระวัง
 ข้าราชการในบังคับบัญชาของตนให้ปฏิบัติตามวินัยและมารยาท
 ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้หยาได้ผู้บังคับบัญชาทำผิดวินัยและ
 มารยาท ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความผิดของข้าราชการ
 นั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ใน
 อำนาจของตนที่จะลงโทษ ก็ให้ส่งลงโทษแล้วรายงานไปยัง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ผู้บังคับบัญชาเหนือตน ถ้าเห็นว่าการผิดนั้น ตนจะต้อง
ลงโทษมากไปกว่าที่ตนจะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงาน
ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เพื่อให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาใดไม่จัดการลงโทษผู้หยุดใต้บังคับบัญชาที่ทำ
ผิดวินัยและมารยาทหรือจัดการลงโทษโดยไม่เป็นการสุจริต
ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

มาตรา 98 ก่อนที่ผู้มีอำนาจลงโทษจะลงโทษครั้งคราวใด
ก็ดี ให้พิจารณาให้ถ้วนถี่แน่นอนว่า ผู้ที่จะต้องรับโทษนั้นมี
ความผิดจริงแล้วจึงสั่งลงโทษ ต้องระงับหย่าให้เป็นการลงโทษ
ไปโดยพยาบาทหรือโทสะจริต หรือลงโทษแก่ผู้ที่ไม่มีความ
ผิดโดยชัดเจนนั้นเป็นอันขาด และในคำสั่งลงโทษให้แสดง
ว่ากระทำผิดในมาตราใด และผิดในถานใด

มาตรา 99 ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ลงโทษข้าราชการ
แล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับจนถึง
เจ้ากระทรวง แล้วให้เจ้ากระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ
หรือคณะกรรมการชระการแล้วแต่กรณี

บัน
ต่อผู้บังคับ

มาตรา 100 เมื่อผู้มีอำนาจได้ส่งลงโทษแล้ว ผู้มีอำนาจ
บังคับบัญชาเหนือผู้ที่ส่งลงโทษนั้น มีอำนาจที่จะเพิ่มโทษ
ลดโทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ แต่ถ้าเพิ่มโทษแล้ว โทษที่
ส่งเพิ่มขึ้นนั้นรวมกับที่ส่งไว้แล้วเดิมต้องมีให้เกินอำนาจของ
ผู้ส่งใหม่นั้น

หมวด 4

การร้องทุกข์

มาตรา 101 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชา
ส่งลงโทษสถานผิดวินัยและมารยาท ข้าราชการผู้นั้นต้องปฏิบัติตามทันที ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในคำสั่งก็มีสิทธิ
ร้องทุกข์ได้ตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ แต่ถ้าปรากฏว่า
เป็นการร้องทุกข์เท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

มาตรา 102 การร้องทุกข์เนื่องจากการถูกลงโทษสถานผิด
วินัย ให้ร้องต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง
โดยทำเป็นคำร้องมีสำเนาถูกต้อง ๑ ฉบับ ลงลายมือชื่อของผู้
ทุกข์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนภายในห้าวัน นับแต่วัน
เนาศของ

มาตรา 103 ให้ผู้รับคำร้องทูลส่งคำร้องทูลนั้นพร้อมด้วยคำชี้แจงของตน ถ้าจะมี ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องทูลอันถูกต้องตามมาตรา 102

มาตรา 104 ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งทูลพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องทูลให้เสร็จภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันรับคำร้องทูล เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินเจ็ดวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 105 ถ้าผู้บังคับบัญชาพิจารณาคำร้องทูลตามมาตรา 104 วินิจฉัยให้ส่งทูลขึ้นตามคำส่งขอผู้บังคับบัญชาเดิมหรือมากกว่า ผู้ถูกลงทูลจะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มทูล ผู้ถูกลงทูลมีสิทธิร้องอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่ง โดยยื่นคำร้องอุทธรณ์ต่อผู้บังคับ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

บริษัทฯ เหนือคนตามลำดับภายในเจ็ดวันนับแต่วันซาบ คำสั่ง
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นนี้เป็นที่สุด

มาตรา 106 ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะร้องทุกข์ได้แต่สำหรับ
ตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้ร้องทุกข์แทนผู้อื่นเป็นอันขาด ห้าม
มิให้ลงชื่อรวมกันหรือเข้ามาร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน ห้าม
มิให้ประชุมกันเพื่อหารือเรื่องจะร้องทุกข์ และห้ามมิให้ร้อง
ทุกข์ก่อนเวลาล่วงไปแล้ว 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่เหตุจะต้อง
ร้องทุกข์เกิดขึ้น

ลักษณะ 10

บทบัญญัติพิเศษเฉพาะกาล

มาตรา 107 ข้าราชการผู้ใดครองตำแหน่งเสมือน
ตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธ
ศักราช 2477 หยุ่ก่อนเวลาใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2479 เมื่อคณะกัมการตุลาการ
ได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้รัถมนตรีมี
อำนาจที่จะบันจุเข้าเป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทอันดับ
7 เพื่อได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาได้ตามกตเกณฑ์ต่อไป

(1) ได้รับราชการในตำแหน่งเสมือนตุลาการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือถ้ายังไม่ครบสองปี ก็ต้องได้รับราชการในตำแหน่งตุลาการสามัญสืบต่อไปอีกเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสองปี

(2) เป็นผู้สอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหุ่ยแล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2479

(3) มีคุณสมบัติตามมาตรา 24 อนุมาตรา 1 ถึงอนุมาตรา 10 และอนุมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

(4) ได้รับการฝึกหัดในการศาลเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรองว่ามีความสามารถพิจารณาพิพากษาคดีได้ ที่มีความประพฤติดี

มาตรา 108 ข้าราชการตุลาการวิสามัญผู้ใดได้รับราชการหุ่ยก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2476 และทำการหรือเคยทำการในตำแหน่งหน้าที่ราชการตุลาการสามัญ ซึ่งหัวหน้าการรับรองว่ามีความสามารถที่จะรับเป็นข้าราชการตุลาการสามัญได้ และเมื่อมีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวาว่างลงและเจ้ากระทรวงเห็นสมควรจะบรรจุในชั้นนั้นเข้าอันดับเงินเดือนเท่า

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ที่ได้รับหยูกี้ให้บันจุได้เมื่อได้รับอนุมัติของคณะกรรมการชุระการแล้ว

มาตรา 109 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยและมารยาทก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาอำนาจลงโทษผู้นั้นตามกตหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกตหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้หุ่ยในขณะนั้นแล้วแต่กรณี แต่ถึเป็นการทำผิดวินัยโทสสถานได้ออกหรือปลดออก ซึ่งผู้บังคับบัญชายังมิได้สั่งไล่ออกหรือปลดออก ต้องเสนอให้คณะกรรมการตุลาการหรือคณะกรรมการชุระการแล้วแต่กรณีพิจารณาอนุมัติแล้ว จึงสั่งไล่ออกหรือปลดออกได้

มาตรา 110 ในกรณีที่ยังมีได้มีการเลือกกรรมการตุลาการตามมาตรา 37 อนุมาตรา 5 เป็นครั้งแรก หรือได้มีการเลือกแล้วแต่ยังไม่ซาบผลของการเลือก ให้คณะกรรมการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พทชศกราช 2482 คงทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ซาบผลของการเลือก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการ

บัญชีหมายเลข 1

ข้าราชการตุลาการสามัญ

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
โท	1	140
	2	150
	3	160
	4	170
	5	180
	6	190
	7	200
	8	220
	9	240
	10	260
	11	280
	12	300
	13	320
	14	350

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
เอก	1	320
	2	350
	3	400
	4	450
	5	500
	6	550
	7	600
พิเศษ	1	600
	2	650
	3	700
	4	800
	5	900
	6	1000
พิเศษ (ประธานศาลฎีกา)	7	1200

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

บัญชีหมายเลข 2

ข้าราชการอ. ราชการสามัญ

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
จัตวา	1	20
	2	22
	3	24
	4	26
	5	28
	6	30
	7	34
	8	38
	9	42
	10	46
	11	50
	12	55
	13	60
	14	65
	15	70
	16	75

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
จัตวา	17	80
	18	90
	19	100
	20	110
	21	120
	ตรี	1
2		90
3		100
4		110
5		120
6		130
7		140
8		150
9		160
โท	1	140
	2	150
	3	160
	4	170

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน	
โท	5	180	
	6	190	
	7	200	
	8	220	
	9	240	
	10	260	
	11	280	
	12	300	
	13	320	
	14	350	
	เอก	1	320
		2	350
		3	400
		4	450
5		500	
6		550	
7		600	

ตอนที่ 73 เล่ม 99 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
พิเสส	1	600
	2	650
	3	700
	4	800
	5	900
	6	1000

บัญชีหมายเลข 3

คะโต๊ะระดับชั้น

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
ตรี	1	80
	2	90
	3	100
	4	110
	5	120

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
ตรี	6	130
	7	140
	8	150
	9	160

บัญชีหมายเลข 4

เงินค่าจ้างข้าราชการวิสามัญ

ค่าจ้างข้าราชการวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวง
ยุติธรรมจะได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

22 มาตรา 23 มาตรา 32 (ก) (ข) (ค) มาตรา 34 วรรคแรก
 มาตรา 92 มาตรา 93 มาตรา 95 มาตรา 96 มาตรา 107
 มาตรา 109 ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้เสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการ
 ตុลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการมีความเห็นประการใด ให้
 ประธานรายงานความเห็นนั้นไปยังรัฐมนตรี

มาตรา 41 คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจตั้งอนุกรรมการ
 เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

ลักษณะ 6

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด 1

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และการแต่งตั้ง

มาตรา 42 ชั้นข้าราชการตุลาการสามัญมี ดังนี้

- (1) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวา
- (2) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรี
- (3) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
- (4) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก